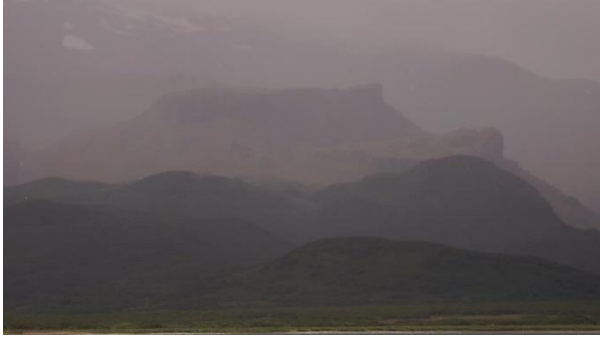

2017.augusztus 26.-29.

Szombat volt, amikor búcsút intettünk King Cove-nak, és kellemes széllel kivitorláztunk az öbölből. A kellemes szél azért nem volt állandó, köszönhető a szigetek szeleket megkeverő hatásának, s bár a vitorlákat gyakran kellett állítgatni, de jól haladtunk. Eleinte nem voltunk teljesen biztosak abban, hogy megállunk-e éjszakára a Pavlof vulkán alatt lévő Vulcano Bay-ben, de mindenképp szeretnénk volna megnézni az öblöt. Már messziről láttuk a hálóját bevonó majd újra kirakó halászhajót. A lazacok csak úgy ugráltak mindenfelé, így mi is lehorgonyoztunk és újra megpróbálkoztunk a horgászással. Most sem jártunk szerencsével. Oly annyira nem, hogy egy kicsit korán indultunk tovább. Az osztrák vitorlás még maradt vagy két órát, ezért ők látták a part menti bozótosból alkonyatkor előcammogó grizzly medvéket. Mi ekkor már jó széllel, második reffre kurtított vitorlázattal haladtunk következő úti célunk, Sand Point felé.

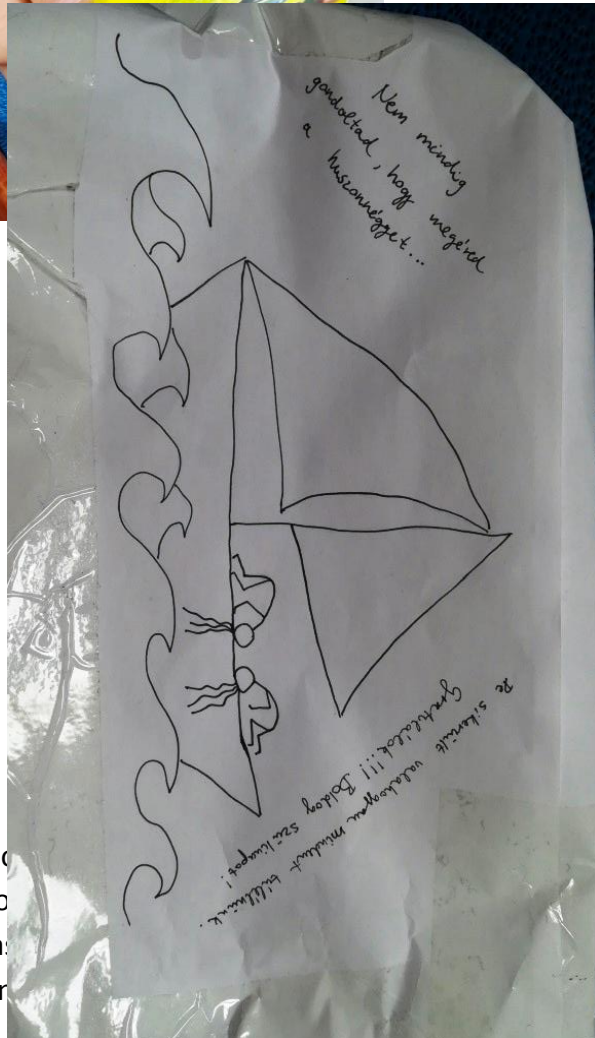
Csillagfényes éjszaka volt, olyan, amit Csenge úgy szeret, ám ezúttal Kristóf is kinn volt vele éjszakai őrésben. Zenét hallgattak, nézték a csillagokat és gondosan irányították a hajót. A szélkormány persze segítségükre

volt. Engem csak éjjel fél kettőkor ébresztettek fel. Közben a szél is elgyengült, így nekem egy békés éjszakai hajózásban volt részem. A Sand Point előtti csatornába már régi ismerősként hajóztam be, s az, hogy az utolsó piros jelzőbója nem működött, már nem hozott zavarba. Mire bekanyarodtam szokásos horgonyzóhelyünkre a sekély vízű horpadásba, már elállt a szél, így egyedül horgonyoztam le, majd én is elmentem aludni. Ez a nap volt az, amikor én keltem utoljára, de ennek a napnak ennél sokkal nagyobb jelentősége volt. Ezen a napon ünnepeltük ugyanis Gergő huszonnegyedik születésnapját! Az időeltolódás miatt estére esett a jeles esemény.

Orsi a külön rejtegetett friss tojásokkal finom Tiramisit készített. Ekkor értetem meg, miért ripakodott rám oly hevesen a múltkor, amikor a tojásokat egybe akartam rakni. Gondoltam, rend a lelke mindennek,

minek kallódjon külön egy tucat tojás. Most már értem az okot. A tojásaink nagy részét két hónappal ezelőtt vásároltuk Anchorage-ban. Abból már kockázatos lett volna nyers tojásos Tiramisit készíteni, ezért vettünk néhányat Dutch Harborban, csak akkor még nem tudtam az okot. Előkerültek az eddig rejtegetett ajándékok, és Csenge is a fuxból, ahová a csomagolás kreativitása miatt zárkózott be. Mindig jó egy ilyen születésnap, s most különleges módon még csak nem is kellett sebtiben tovább indulnunk.

beálltunk Sand P
és az osztrák vito
valóban hatalmas
függő kertekben n

Másnap
a Hawairól hajzó virágokert
airól jött, furcsa jelenség. Egy
ajó oldalán pedig jókora, zárt

Kristóf kreatív gyerek. Előbb papírrepülőket és papír hajókat hajtogatott melyeket kiragasztott a MAIA orrára, majd útnak indult, hogy a kikötő összes hajójának nevét és lajstrom számát felírja egy..két...három... lapra. Mondták is a többiek, hogy itt az új Harbor Master. Mi a régi Harbor Masterrel való találkozásunknak is nagyon örültünk. Emlékezett ránk a múlt esztendőből. Időközben megérkezett az a szél, ami miatt beálltunk a kikötőbe a horgonyzóhelyről, ám az előrejelzések cseppet sem voltak biztatóak. Ráadásul a Harbor Master irodájában az öreg halászok még jól el is bizonytalanítottak bennünket, miután ecsetelték az északnyugati szél hevességét és kellemetlenségeit. Persze, hogy mindhárom hajón egyre növekvő bizonytalansággal néztük az előrejelzéseket és számolgattuk, melyik széllel meddig tudunk elérni, s akkor ott mi mennyire

erősödik, és merről fúj majd. A második reggelen még egyikünk sem tudta, mikor fog elindulni, csak azt, hogy szombatra mindenképp valami jól védett helyre kell érnünk, ugyanis addigra megfordul a szél, ami délkeletről igen nagy erővel érkezik, sőt 16 láb magas (kb. 5 méter) hullámokat hoz. No persze, az a szél a Csendes Óceán felől jön, s ott a hullámokat nem tartóztatja fel semmi. A halászok szerint idén nagyon korán érkezett meg az ősz, s ezt mi is így láttuk. Míg júliusban és augusztus első felében szinte folyamatosan tudtunk hajózni, s az időjárás csak néhányszor állított meg bennünket, úgy a visszafelé utunkon már többet töltünk a viharok miatti várakozással, mint hajózással. Én általában jobb szeretem elvállalni a most biztos nehézségét a későbbi, s így bizonytalanabb, de jobbnak ígérkező érdekében, mintsem kivárni a ma biztosan könnyebb indulást és ezzel elfogadni a későbbi, de nehezebb időjárást. Ha a jó idő romlik, az még nem olyan vesztes, s bár a későbbi rossz is lehet vaklárma, de ha az romlik, akkor ott baj van. Alighanem a többiek is így okoskodtak, s késő délutánra már mindhárman úton voltunk. A 48 lábás virágoskert már a délutáni friss előrejelzés előtt elindult, mi az osztrák hajóval megvártuk a négy órai friss adatot, amit még egyszer jól átrágtunk. Így alakult ki a sorrend, ami egyben a hajóink méret szerinti sorrendje is volt. 48-42 és 36 láb.

